

for ikke finde det hensigtsmæssigt, om Udvalgets Forslag under Nr. 3 blev vedtaget. Man vilde derved i Virkeligheden lægge en Afgift over paa de smaa Eendomsbesiddere, som hidtil have været aldeles frie for. Dette forekommer mig at være af saa stor Betydning, at man ikke bør gaae ind paa Forslaget. Jeg vil ikke tale om, at der tvivl kan opstaae endel Vanffeligheder, naar der svares en saa lille Afgift, idet Fordelingen kan være forbunden med Vanffeligheder. Allerede naar der skal svares $\frac{1}{4}$ af en Afgift paa 3 p. pr. Td. Hartkorn, bliver det saa lille en Brokffilling, at det er det Samme som at opheve Afgiften, medmindre man vil lade den Vedkommende betale Mere, end han skulde. Det Mindste, der kan hdes, er 1 p. eller $\frac{1}{2}$ p., men allerede ved at betale denne Afgift vilde han komme til at hde noget formeget. Jeg maa altsaa holde paa, at man ikke gaaer ind paa det under Nr. 3 stillede Endringsforslag. Til § 2 er der kun stillet et Forslag af et Mindretal (Mossin), som jeg ikke kan tilraade Thinget at gaae ind paa. Der er Anledning til engang at gjøre Ende paa disse Afgifter, — skjøndt der i og for sig ikke kunde være Noget til Ginder for at lade dem bestaae der, hvor det ikke fremkalder Utilfredshed, — og man faaer dem langt billigere afløst, naar man tager dem paa eengang ved en fortsat Række af Forretninger; jeg troer, som sagt, at det er paa Tiden at man endelig engang bringer den Sag i Orden. Med Hensyn til § 3 skal jeg ikke have Noget imod, at det under Nr. 5 stillede Endringsforslag, som gaaer ud paa, at Opmaalet skal horisfalde, tages tilfølgende — der kan visnok tale ikke Lidet derfor — men forsaavidt den ærede Rigsdagsmand har bemærket, at Opmaal kun skal finde Sted, forsaavidt Tiende eller Landgilde hdes til en vis bestemt Tid, forholder det sig ikke saaledes. Forordningen af 10de Januar 1698 siger ganske i Almindelighed: „Naar Erter, Hvede, Boghvede, Rug, Malt og Byg i Tiende eller Landgilde hdes, skal paa hver Tønde et Fjerdingkar for Toppen gives til Opmaal, og $1\frac{1}{2}$ Fjerdingkar paa hver Tønde Havre“, uden at der er bestemt Noget som helst om, at det skal være

Sted. Man kan imidlertid gjerne lade det gjælde, at det skal være fastsat saaledes for Svindet; det skal jeg ikke have Noget imod. Skjøndt jeg ikke troer, at det er Tilfældet, finder jeg ialtsald, at der dog er Anledning til at tage det i Betragtning, at naar En faaer betalt med Penge efter Capitelstart, er der ikke beregnet ham nogen Afgang for Svind. Capitelstarten sættes efter Priserne i den sidste Halvdeel af September, October, November, December og den første Halvdeel af Januar Maaned. Men i alle disse Maaneder er der Svind paa Korn; og altsaa maa der ogsaa være taget Hensyn til Svind ved Ansættelsen. Da Kornet svinder, betales Tønden lavere og selvgelig faaer den, der betales efter Capitelstart, ikke Vederlag for en fuld, men kun for en svindende Tønde. Jeg maa forøvrigt bemærke, at Tienden ikke erlægges saaledes, som den ærede Ordfører er gaaet ud fra, i Begyndelsen af December Maaned, men i Henhold til Forordningen af 8de Januar 1810 erlægges den inden December Maaned's Udgang. Den erlægges altsaa nu in natura i samme Tid, for hvilken Capitelstarten sættes. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig derved, da jeg ikke har Noget at erindre imod, at Udvalgets Bestemmelse i saa Henseende tages tilfølgende. Naar Udvalget foreslaaer, at denne Bestemmelse skal udgaae, hvorefter Korn skal kunne omsættes til Penge efter en Tært, der er snart noget over, snart noget under Capitelstarten, da troer jeg, at det vil være nok saa retfærdigt, saaledes som Udvalget har foreslaaet. En æret Taler (F. Nielsen) har allerede bemærket, at han efter Overenskomst faaer Mere end efter Capitelstarten, og saaledes kan der være andre Steder, hvor det kan blive Noget under Capitelstarten. Af stor Betydning kan det imidlertid ikke være, og hvis Landstinget vedtager det, har jeg ikke Noget at erindre derimod. Forsaavidt Udvalget under Nr. 6 har foreslaaet, at $\frac{2}{3}$ af det Beløb, som Tienden for eet Aar vilde udgjøre, beregnet efter Capitelstarten for det foregaaende Aar, betales „inden Arets 1ste December“, troer jeg i Henhold til mine Bemærkninger om Tiendens rette Forsaldstid, at det maa forandres til „inden December Maaned's Udgang“. Jeg skal anbefale Forslaget Nr. 7, hvorved $\frac{2}{3}$